

श्रीः
श्रीमते रामानुजाय नमः
श्रीमते निगमान्तमहादेशिकाय नमः

विल्लूर् नडादूर् श्री करुणाकराचार्यस्वामिना विरचितम्
॥ श्री नवनीतहनुमत् शतकम् ॥

This document has been prepared by

Sunder Kidāmbi

with the blessings of

श्री रङ्गरामानुज महादेशिकन्

His Holiness śrīmad āṇḍavan śrīraṅgam

श्रीः
श्रीमते रामानुजाय नमः
श्रीमते निगमान्तमहादेशिकाय नमः

॥ श्री नवनीतहनुमत् शतकम् ॥

श्रीवत्सवंशकलशोदधिकौस्तुभस्य
श्रीवासराघवगुरोस्तनयं ततश्च ।
विद्या अवाप्य विबुधोत्तमतां दधानं
कुर्वे सदा हृदि गुरुं करुणाकराख्यम् ॥

प्रारम्भप्रकरणम्

नवनीतमयं नौमि नवसंवत्सरे कपिम् ।
नवमीजपदासक्तं नवव्याकृतिपण्डितम् ॥ 1 ॥

निषङ्गी नवनीतेन निषङ्गी स्वजनेषु च ।
निषङ्गी यजुषां लक्ष्ये निषङ्गी क्षेमदोऽस्तु मे ॥ 2 ॥

नवनीतविलिप्ताङ्गो नवनीतविलेपनम् ।
नवं चक्रे यदीयानां नवं मां तनुतादयम् ॥ 3 ॥

नटढक्काजसूत्राणां स्फुटं वेत्ता गिरां मुनेः ।
घटजस्य हृदं केतुपटस्थः क्षेमदोऽस्तु मे ॥ 4 ॥

अनुमानवतां श्रेष्ठो हनुमानस्तु मे श्रियै ।
मनुवंश्यहरेर्नाम्ना मनुमानिति विश्रुतः ॥ 5 ॥

अञ्जनाभतनौ रक्तं अञ्जनातनयं भजे ।
भञ्जनं द्विषतां धत्ते रञ्जनं स्वजनस्य यः ॥ 6 ॥

रामाङ्गवर्णनं कृत्वा श्यामां रामस्य सुन्दरीम् ।
भा -मा -पूर्णमुखीं चक्रे यो मां पायात् स मरुतिः ॥ 7 ॥

बाहुवेगेऽतुलं लोके प्राहुर्यं स कपीश्वरः।
राहुमातुर्निहन्ता मां राहुकेतुभयादवेत् ॥ 8 ॥

मन्देतरदयायुक्तं मन्दसोदरमन्त्रिणम्।
मन्दपीडानिवृत्यर्थं मन्दरेण समं भजे ॥ 9 ॥

आयुषाऽथ सुदीर्घेण वायुसूनुमलङ्कृतम्।
ना युतस्सेवमानस्यादायुषा महता भुवि ॥ 10 ॥

हेमाचलसमाकारं रामाङ्घ्रिरतमाश्रये।
सामादिवेदसारज्ञं सीमातीतयशोनिधिम् ॥ 11 ॥

स पिता पवनो यस्य कपिवर्यश्च केसरी।
अपिवद्वचनं यस्य कपिसिंहस्य मामवेत् ॥ 12 ॥

स्कन्दतातांशमूर्तिर्यो मन्दतातेन शिक्षितः।
कन्दुकीकृतकैलासनन्दनारिस्स मामवेत् ॥ 13 ॥

वातात्मजातमीडेऽहं सीताशोकहरं कपिम्।
पातालाद्भवनाम्नो मां पाताऽस्ते यस्य विक्रमः ॥ 14 ॥

करिराजगतौ मायानरि विष्णौ सदा रतः।
अरिनाशमसौ कृत्वा परिपातु कपिस्स माम् ॥ 15 ॥

पलाशदण्डपाणिस्सन् पलाशनिधनं दधत्।
फलाशाक्ष्यसूर्योऽव्यात् मलान्याश्वपहत्य माम् ॥ 16 ॥

हरिपादरतो नित्यं हरिराजस्य मन्त्रिषु।
गरिमादिसुसिद्ध्याढ्यः हरिभक्तिं दधातु मे ॥ 17 ॥

हस्ते भेषजगोत्रेन्द्रं हस्तिवक्त्रपितुः प्रियम्।
मस्तके च दधत् पायात् निस्तुलो मां कपीश्वरः ॥ 18 ॥

नादागमरसज्ञोऽयं पादाब्जे ध्यायतस्सदा ।
वेदाननस्य सर्वस्वं दाता मे नात्र संशयः ॥ 19 ॥

वरुणालयमातीर्णः करुणामिव रूपिणीम् ।
तरुमूले समासेवी कुरुतात् करुणां मयि ॥ 20 ॥

अच् - प्रकरणम्

अङ्गदादिनुतो दद्यात् मङ्गलं मारुतिर्मम ।
रङ्गनाथरते तस्मिन् तुङ्गकीर्ती रतेस्सदा ॥ 21 ॥

आनन्दं ब्रह्मणो विद्वान् सानन्दान् तनुतात् नतान् ।
वीनं दमयतो वेगात् सानन्दो यस्य राघवः ॥ 22 ॥

इनमीडे हरीन्द्रैस्तं पनसादिभिरानतम् ।
वनवासरते सक्तं जनकस्य गिरा हरौ ॥ 23 ॥

ईरयन्तं सदा रामतारकं तमहं भजे ।
नीरधिं प्रसमुत्तिर्णं कीरवाण्याः कृते कपिम् ॥ 24 ॥

उदये द्युमणिं स्वीये उदये ग्रसितुं प्लुतः ।
हृदयं मेऽधिरूढस्सन् सदयं संप्रसीदतु ॥ 25 ॥

ऊनकार्यरतात्तस्मात् हीनराक्षसपुङ्गवात् ।
येन देव्युद्धता चित्तं तेन मे नाथवत् सदा ॥ 26 ॥

ऋक्षवृद्धवचोवृद्धः यक्षजातारिपौ रतः ।
रक्षसां नाशको भूयाद्रक्षणाय सदा मम ॥ 27 ॥

ऋणाति निजगानेन घोणाहरिसमाकृतिः ।
वीणामुनेश्च जेताऽयं शोणायितहनुः कपिः ॥ 28 ॥

एक एव समर्थो योऽशोककाननभञ्जने ।
साकमेष मया भूयात् पाकचिन्ता हरन् मम ॥ 29 ॥

ऐन्द्रशत्रुकपेर्मित्रं ऐन्द्रव्याकृतिवल्लभम् ।
ऐन्द्रिकाकाक्षिहारीष्टं सान्द्रभक्तिरहं भजे ॥ 30 ॥

ओघमेघस्स्वनो वाग्मी मेघनादरणेऽस्त्रजम् ।
मोघमाकलयद्वन्धं राघवे भक्तिमान् कपिः ॥ 31 ॥

औषधधाद्रिधरो जैत्रघोषदो ध्वजमास्थितः ।
तोषदः पाण्डवानीके भीष्यन् कुरुवाहिनीम् ॥ 32 ॥

अं सदा भावयन्तं तं अंसदेशे निजे स्थितम् ।
संसरत्तापहर्तारं तं सरण्युसुतं भजे ॥ 33 ॥

अ इत्यभिधया ख्याते स इन्धे भक्तिमान् कपिः ।
अ -इ -उण् मुखसूत्राणां य इहैको रहस्यवित् ॥ 34 ॥

हल् - प्रकरणम्

कनकाचलसङ्काशः मनसा धृतराघवः ।
पनसापूर्णकुक्षिर्मे धनमैन्द्रं ददातु सः ॥ 35 ॥

खगराजसमो वीर्यं खगसंपातिवाक्यतः ।
सगरात्मजतामाप्तं गगनेन तरन्नवेत् ॥ 36 ॥

गतिमान् मतिमानेषु पतिदूतस्समागतः ।
इति यो मानितो देव्या पतितं पालयेत् स माम् ॥ 37 ॥

घनमध्ये चरन् लङ्कावनमध्येऽथ जानकीम् ।
घनदुःखादवन्पातु धनदानुजभीतिदः ॥ 38 ॥

डादिशब्दं न जानेऽहं वेदिवह्निरिव ज्वलन्।
आदिमूलपदे सक्त ! स्वादिमूलर्क्ष ! रक्ष माम् ॥ 39 ॥

चयं सर्वकलानाञ्च जयं सर्वरणेष्वपि।
अयं चापि ददद्रक्षेत् अयं मां कपिपुङ्गवः ॥ 40 ॥

छायापतिविनेयोऽसौ मायानरि सदा रतः।
मायाः क्लेशहरो वाग्भिः पायादस्मानपायतः ॥ 41 ॥

जयं राघवसेनायां नयं वाचि निरन्तरम्।
श्रियं चाऽपि सदा भक्तेष्वयं दत्ते महाकपिः ॥ 42 ॥

झषकूर्मादिरूपेषु तुषबुद्धिं ददत् स्वयम्।
सुषमां राघवस्यैष इषमातनुते मतेः ॥ 43 ॥

नादिरस्ति पदं नैव मेदिनीतनयाकृते।
सूदिताऽशोकदाव त्वं वादिभीकर ! रक्ष माम् ॥ 44 ॥

टङ्कहस्तकृतं पुण्यं टङ्कयत् हरता सदा।
कङ्कराजप्रियेणाहं अङ्कितस्वहृदं भजे ॥ 45 ॥

ठान्तं पादिं स्वयं छायाकान्तं नत्वाप्तवान् कपिः।
शान्तं रामं सदा ध्यायन् स्वान्तं भूषयतान्मम ॥ 46 ॥

डमरोरुदितं सूत्रं कमलस्याप्ततो भजन्।
अमलस्वान्तगम्भीरः मम शं तनुतां कपिः ॥ 47 ॥

ढालिवर्गं जयन् युद्धे मालिनं जम्बुपूर्वकम्।
वालिसोदरमन्त्री मां केलिमानवतात् कपिः ॥ 48 ॥

णान्तकाव्यमहाहारे भान्तमेनं महाकपिम्।
शान्तमेवं भजत् चित्तं नान्तमेति मुदो मम ॥ 49 ॥

तमसातीरवासी यं कमलादुःखहारिणम् ।
तमसो दूरगं वक्ति नमसाऽहं वृणोमि तम् ॥ 50 ॥

थं तमौषधपूर्णं यः थं हरन् सुहृदामधात् ।
थं ददत् भजतामेष थं परं भाति वानरः ॥ 51 ॥

दयानिधिमहं मान्यं नयानमाश्रयं श्रये ।
मयात्मजापतौ येन भयावतरणं कृतम् ॥ 52 ॥

धनदानुजसैन्यं यो घनघोषेण भीषयन् ।
वनमस्य बभञ्जसौ घनकान्तिरतो जयेत् ॥ 53 ॥

नगराजसुतातिथ्यं खगराजजवस्स्वयम् ।
न गतो कार्यसक्तोऽसावगदोऽस्तु सदा मम ॥ 54 ॥

पलाशसैन्यहन्ताऽसौ कलासु कुशलः कपिः ।
नलादिसुहृदामिष्टो मलानि नुदतान्मम ॥ 55 ॥

फलायते रविर्यस्य पलायन्ते निशाचराः ।
बलाद्यस्य परं भीताः कलादक्षो विभाति सः ॥ 56 ॥

बलारिसुतहन्तुर्यो बलाधानपटुः कपिः ।
स लाभाय भवेदस्मै शिलायुधधरः प्रभुः ॥ 57 ॥

भजतां क्षेमदो भक्त्या गजवक्त्रपितुः कपिः ।
निजवीर्योदितो नित्यं गजसंपत्प्रदोऽस्तु मे ॥ 58 ॥

मनसोऽपि द्रुतं गच्छन् पनसादिभिरीडितः ।
घनवर्णे रतो रामे मनसि स्तात्सदा मम ॥ 59 ॥

यक्षकन्या हता येन रक्षसां जातिमाश्रिता ।
पक्षमस्य जयं नेता रक्षतान्मारुतिस्स माम् ॥ 60 ॥

रजनीशमुखं रामं गजतुल्यगतिं च यः।
सजयं कुरुते नित्यं भज तं वायुनन्दनम् ॥ 61 ॥

लवतातरतं नौमि लवणाब्धिं पुरा तरन्।
अवनं योऽतनोत्तस्या अवनीदुहितुः कपिः ॥ 62 ॥

वनजायतनेत्रं तं मनसा चिन्तयन् सदा।
कनकाचलसङ्काशो जनयेन्मम सद्गतिम् ॥ 63 ॥

शतयोजनविस्तीर्णं प्लुतमब्धिमहं ततः।
कृतराघवकैङ्कर्यं स्तुतमीडेऽपि सीतया ॥ 64 ॥

षडङ्गानाप यो वेदान् फडं मत्वा वृतात् पुरा।
अडन्धीरहितं सोऽयं जडं मां पालयेत् कपिः ॥ 65 ॥

सवनादावशक्तोऽहं पवनात्मज ! ते कृपाम्।
अवनायाश्रये दासः नवव्याकृतिपण्डित ! ॥ 66 ॥

हलपद्धितिनाम्राढ्यां खलरावणपीडिताम्।
अलमेकः परित्रातुं मलनाशाय मेऽप्यसौ ॥ 67 ॥

अङ्गवृत्तान्तप्रकरणम्

लङ्कारक्षकराक्षस्याश्शङ्कादायिभुजाबल !।
शङ्कादूरां शणेर्बुद्धिं शं कामपि च संपदम् ॥ 68 ॥

अक्षराक्षसतातादिवक्षोभेदकसद्भुज !।
अक्षरास्यवरं कृत्वा रक्ष मां पवनात्मज ! ॥ 69 ॥

भुजसारसमानीतनिजपक्षजय ! प्रभो !।
गजवक्त्रादिभिश्श्लाघ्य ! भजतः कुरु मे दयाम् ॥ 70 ॥

भुजमूले पुरा धृत्वा गजतुल्यगती प्रभू।
भजतादिति सुग्रीवं भजमानमहं भजे ॥ 71 ॥

कार्यालये नराः केचित् वार्यादिसदृशाः स्थिताः।
आर्यालयानुकंपाया वार्यास्तान् बाधनान्मम ॥ 72 ॥

नार्यासक्तिर्न ते धीर ! कार्याणां साधेन् क्षम !।
आर्यासक्ता सदा धीस्ते कार्यास्मिन् करुणा त्वया ॥ 73 ॥

पुच्छवह्निमुपादाय स्वच्छलङ्कापुरीं दहन्।
कच्छपं चादिमं वोढा यच्छतात् कुशलं मम ॥ 74 ॥

भेषजाद्रिभुजो भाति वेषमानुषसक्तधीः।
कोषपूरकवीक्षाढ्यो द्वेषलोभादिवारकः ॥ 75 ॥

तरुभञ्जनदक्षेन ह्युरुविक्रम ! पाणिना।
कुरु भञ्जनमस्माकं करुणाकर ! पाप्मनाम् ॥ 76 ॥

परपूर्दहने दक्ष ! वरवाल ! कपीश्वर !।
गरतुल्यानि पापानि हरतान्मामकान्यपि ॥ 77 ॥

हरवीर्यसमुद्भूत ! परसैन्यविनाशक !।
परस्वे परदारे च हर मे विक्षणादिकम् ॥ 78 ॥

गदया मण्डितः पाणिः सदया बुद्धिवृत्तयः।
मदमानविहीनास्ते गदहारी त्वमेव मे ॥ 79 ॥

मारुते स्खलनं ते नो ऊरुजातादिदर्शने।
चारुते वर्णितेत्याहुः चारु मे त्वं व्रतं कुरु ॥ 80 ॥

अविनीता इमे धूर्ता अविनीताऽत्र ते स्थितिः।
भवितेति क्षिपन्भाति सवित्रा गुरुमान् कपिः ॥ 81 ॥

विनतापौत्रवीर्याणि विनतापुत्रसारथौ ।
विनतो वर्णयन्भाति विनते क्षेमदः कपिः ॥ 82 ॥

मण्डलं मम भित्त्वाऽगात् चण्डवेगस्स चाऽण्डजः ।
पुण्डरीकाक्षदृष्ट्येति चण्डरश्मिवचो भजन् ॥ 83 ॥

वीर एष रतो नित्यं नीरजायतलोचने ।
सूरशिष्यो नतं पातु शूरवर्याभिवन्दितः ॥ 84 ॥

धनुषा भूषिते सक्तो हनुमान् वारयेन्मम ।
अनुयाताङ्गदो नित्यं अनुयाताङ्गना मतीः ॥ 85 ॥

हनुभूषणानामासौ तनुभूषणदर्शनात् ।
ननु तद्दम्पती गोप्ता क्व नु तत्सदृशो भवेत् ॥ 86 ॥

ऋक्षराजवचोवृद्धो रक्षसां पुरमाश्रितः ।
अक्षमुख्यरिपुध्वंसी रक्षणं तनुतान्मम ॥ 87 ॥

रामस्य चरितं प्रोच्य सामवाग् भरतं कपिः ।
ग्रामं नन्दिमुखं प्राप्य क्षेमसंयुक्तमातनोत् ॥ 88 ॥

यथाऽयं प्रणतानस्मान् तथा वितनुतां सदा ।
कथामेतां हृदि न्यस्य पथा यातोऽसतामपि ॥ 89 ॥

अञ्जनाचलवासी च कञ्जनाभहरिर्हरिः ।
अञ्जनागर्भसंभूतो भञ्जकौ पाप्मनां मम ॥ 90 ॥

अग्रीवान् राक्षसान् कृत्वा सुग्रीवप्रीतिकृत् कपिः ।
सुग्रीवः पञ्चवक्त्रैर्मा सुग्रीवं तनुतां नतम् ॥ 91 ॥

गीतान् सारथिना सर्वान् श्रोताऽयं केनचित् कपिः ।
सीतां श्रीरामवृत्तान्तैः पाता मां पातु सर्वदा ॥ 92 ॥

वातस्य तनयो लोके ताततुल्यबलः कपिः।
जात एष सदा रक्षेत् वातरोगादिमज्जनम् ॥ 93 ॥

अर्चामूर्तिप्रकरणम्

केसरिक्षेत्रजो वक्त्रे केसरीन्द्रं पुरो दधत्।
केसरीन्द्रौ निजास्येषु भासते नामपर्वते ॥ 94 ॥

नरसिंहे रतो नित्यं नरसिंहं पुरो दधत्।
पुरं चोलहरेः कुर्वन् वरं भाति वरप्रदः ॥ 95 ॥

विश्वरूपधरो भाति विश्वमङ्गलदः कपिः।
विश्वरक्षककेशानां विश्ववन्दितमन्दिरे ॥ 96 ॥

तुङ्गमूर्तिरयं भाति नङ्गनल्लूपुरे हरिः।
अङ्ग ! वक्त्रे हरिं पश्यन् मङ्गलानि ददन्नते ॥ 97 ॥

द्वादशश्रीतनोः छात्रः द्वादशोऽनुचरैरयम्।
ता दशाननमाः हर्ता मे दयेत पुरीस्थितः ॥ 98 ॥

आधिव्याधिहरो देवः यो धिया भजतो मम।
साधितश्रीर्जलं दत्त्वा लोधिवीथ्यालयान्धुतः ॥ 99 ॥

आहरन् कूपपाथो मे मेहर् -चण्ड् -स्वापणे स्थितः।
श्रीहरेः पार्श्वगो रक्षेत् श्रीहरिर्मरुतिस्सदा ॥ 100 ॥

वैकुण्ठविमोखोऽप्येष वैकुण्ठपतिसेवकः।
वैकुण्ठसुखदो मेऽत्र वैकुण्ठकलिकल्मषः ॥ 101 ॥

इति करुणाकरकविना कलिते प्रासातिसुन्दरे शतके।
वैकुण्ठाधिपनिलये सेव्यो जुषतां स सुन्दरो नाम्ना ॥ 102 ॥

मङ्गलायतने सक्तं सुन्दरं प्रति निर्मितम् ।
सुन्दरं शतकं दद्यात् मङ्गलं पठतामिदम् ॥ 103 ॥

रङ्गलक्ष्मणप्रत्तयाख्यया शास्त्रसाहितीवल्लभः कविः ।
रङ्गलक्ष्मणाचार्यनिर्मितं गव्यलेपनं तं जगौ कपिम् ॥ 104 ॥

॥ इति श्री नवनीतहनुमत् शतकं समाप्तम् ॥